

Dosarul nr. 2ra-286/19

Prima instanță - (Judecătoria Cahul, sediul Cantemir) S. Caitaz

Instanța de apel - (Curtea de Apel Cahul) T. Berdilă, I. Dănăilă, R. Petrov

DECIZIE

27 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”,
în cauza civilă intentată la cererea depusă de petiționarul xxxxx xxxxx,
persoană interesată Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” (succesor în
drepturi al Serviciului Stării Civile, Oficiul Stare Civilă Cantemir), cu privire la
constatarea faptului care are valoare juridică,
împotriva deciziei din 6 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a t ă :

La 10 august 2017 petiționarul xxxxx xxxxx a depus cerere cu privire la
constatarea faptului care are valoare juridică, persoană interesată Serviciul Stării
Civile, OSC Cantemir (succesor în drepturi și obligații IP „Agenția Servicii
Publice”), solicitând constatarea că nașterea sa, xxxxx xxxxx, născut la data de
xxxxx în s. Cîrpești, r-nul Cantemir, de la părinții xxxxx xxxxx și xxxxx xxxxx,
ambii de naționalitate moldoveni, a fost înregistrată la data de 12 august 1980 în
Sovietul sătesc Cîrpești, r-nul Cantemir.

În motivarea cererii, petiționarul a indicat că s-a născută la xxxxx în s. Cîrpești,
r-nul Cantemir, de la părinții xxxxx xxxxx și xxxxx xxxxx, ambii de naționalitate
moldoveni.

Certificatul de naștere de model vechi, înregistrat cu nr. 45, a fost eliberat la
data de 12 august 1980.

A menționat că, având intenția de a reperfecta certificatul de naștere de model
nou, s-a adresat la serviciul stare civilă. În rezultatul verificării arhivei OSC
Cantemir, s-a constatat că faptul înregistrării nașterii sale lipsește.

Astfel, prin Avizul nr. 2883 din 3 iunie 2017 cu privire la imposibilitatea
executării cererii privind reconstituirea actului de naștere, OSC Cantemir a refuzat
în reconstituirea certificatului de naștere, menționând că cererea sa poate fi
soluționată în instanța de judecată.

Prin urmare petiționarul consideră că faptul înregistrării nașterii sale, urmează a fi constatat de instanța de judecată.

În drept, cererea a fost întemeiată în baza prevederilor art. 281 alin. (2) lit. c), 282 și 284 din Codul de procedură civilă.

Prin hotărârea din 26 decembrie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir, s-a admis cererea petiționarului xxxxx xxxxx.

S-a constatat faptul înregistrării în Sovietul sătesc Cîrpești, r-nul Cantemir, la data de 12 august 1980, a nașterii lui xxxxx xxxxx, născut la data de xxxxx în s. Cîrpești, r-nul Cantemir, de la părinții xxxxx xxxxx și xxxxx xxxxx.

La 10 ianuarie 2018, prin intermediul poștei electronice, IP „Agenția Servicii Publice” a declarat apel împotriva hotărârii din 26 decembrie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 6 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul, s-a respins apelul declarat de IP „Agenția Servicii Publice” și s-a menținut hotărârea din 26 decembrie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir.

La 19 decembrie 2018 IP „Agenția Servicii Publice” a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 6 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul și a hotărârii din 26 decembrie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care cererea petiționarului să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea, concluziile acesteia fiind în contradicție cu circumstanțele cauzei.

La fel, s-a invocat că instanța de apel, în mod greșit a constatat că la adoptarea hotărârii au fost aplicate corect normele de drept.

În sensul dat, recurentul a relatat că în conformitate cu art. 20 din Legea privind actele de stare civilă nr. 100-XV din 26 aprilie 2001, drept temei pentru înregistrarea nașterii și întocmirea actului de naștere servesc: a) actul medical constatator al nașterii, eliberat de unitatea sanitară în care a avut loc nașterea; b) certificatul medical de naștere, eliberat de unitatea sanitară privată, de medicul care a asistat nașterea sau la care s-a adresat mama după naștere ori de un medic privat care a asistat nașterea; c) procesul-verbal și certificatul prin care se constată sexul și vârsta copilului-în cazul înregistrării nașterii unui copil găsit.

În lipsa actelor menționate, înregistrarea nașterii copilului se face în baza hotărârii instanței judecătorești privind stabilirea faptului nașterii copilului de către o femeie concretă, fapt ce la caz nu a fost constatat de către instanță.

Respectiv, consideră că în speță nu putea fi constatat faptul înregistrării nașterii deoarece nu sunt dovezi că acest fapt a avut loc.

A indicat că instanța a ignorat și prevederile art. 61 din Legea privind actele de stare civilă nr. 100-XV din 26 aprilie 2001, în conformitate cu care, cererea de reconstituire a actului de stare civilă însoțită de documentele doveditoare, se depune la organul stare civilă de la domiciliul persoanei interesate. Urmare a examinării cererii de reconstituire, Serviciul stare civilă emite decizia corespunzătoare.

La fel, conform dispozițiilor pct. 159 din Instrucțiunea cu privire la modul de înregistrare a actelor de stare civilă aprobată prin ordinul Departamentului Tehnologii Informaționale nr. 4 din 21 ianuarie 2004, reconstituirea actelor de stare

civilă poate avea loc numai în baza documentelor ce confirmă existența anterioară a actului pierdut.

Astfel, a reținut că materialul probator anexat la dosar nu confirmă faptul înregistrării nașterii petiționarului la organul de stare civilă, în condițiile în care registrele actelor de stare civilă pe perioada respectivă sunt păstrate integral, iar actul de naștere pe numele lui lipsește.

În cazul constatării lipsei actului în fondul de arhivă se consideră că acesta nici nu a existat niciodată, respectiv constatarea faptului înregistrării nașterii fiind neîntemeiată și lipsită de argumente doveditoare.

Referitor la faptul deținerii de către petiționar a certificatului de naștere cu seria VI-EM nr. 440497, recurentul a reținut că condițiile eliberării acestui certificat, cu un astfel de conținut, creează incertitudini, deoarece, copilul (petiționarul) este înregistrat în acest certificat cu numele după tată, însă vreun înscris în vederea stabilirii paternității tatălui față de copil, în fondul de arhivă al Agenției Servicii Publice nu se atestă.

La fel, certificatul de naștere seria VI-EM nr. 440497 din 12 august 1980, conține informația privind eliberarea acestuia în baza actului de naștere cu nr. 45, înregistrat la Primăria Cîrpești, r-nul Cantemir, pe numele petiționarului, însă această informație nu corespunde cu datele din fondul arhivistic, astfel încât, sub acest nr. de act, se atestă înregistrarea nașterii unei alte persoane la data de 24 iunie 1980.

În această ordine de idei, recurentul consideră că decizia instanței de apel a fost emisă cu derogare de la prevederile art. 59 din Legea privind actele de stare civilă nr. 100-XV din 26 aprilie 2001, care condiționează reconstituirea actelor de stare civilă, de starea fondului de arhivă (registru pierdut parțial sau integral).

În sensul normei specificate, reconstituirea unui act de stare civilă poate avea loc doar atunci când actul respectiv a existat, însă, dat fiind starea registrului (pierdut integral sau parțial), actul respectiv nu s-a păstrat, însă cu referire la speța dată - registrul actelor de stare civilă pe perioada respectivă sunt păstrate integral.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că recursul împotriva deciziei din 6 noiembrie 2018 a fost declarat la 19 decembrie 2018, în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Prin încheierea din 20 februarie 2019 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de IP „Agenția Servicii Publice” a fost considerat admisibil.

În conformitate art. 441 din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în

recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Art. 444 din Codul de procedură civilă, prevede că recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Examinând recursul declarat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este întemeiat și urmează a fi admis, cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii petiționarului xxxxx xxxxx, din considerentele ce succed.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) lit. c) și alin. (4) din Codul de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (3), (4) din Codul de procedură civilă, fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Conform art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

La rândul său, art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Din suportul probator prezent la materialele cauzei, Colegiul constată că petiționarul xxxxx xxxxx s-a adresat Serviciului Stare Civilă, OSC Cantemir cu cerere privind reconstituirea certificatului de naștere pe numele xxxxx xxxxx, născut la data de xxxxx în s. Cîrpești, r-nul Cantemir, de la părinții xxxxx xxxxx și xxxxx xxxxx.

Însă, prin Avizul cu privire la imposibilitatea executării cererii de reconstituire a actului de stare civilă nr. 2883 din 3 iunie 2017, OSC Cantemir a refuzat în reconstituirea certificatului de naștere, din motivul lipsei în registrul de stare civilă a localității Cîrpești, r-nul Cantemir, pe anul 1980-1981, a actului de naștere pe numele lui xxxxx xxxxx, născut la data de xxxxx .

Astfel, la 10 august 2017, în temeiul prevederilor art. 281 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură civilă, ca urmare a necesității reconstituirii certificatului de naștere conform prevederilor art. 59 alin. (1) lit. a) și art. 61 alin. (1) din Legea privind actele de stare civilă nr. 100-XV din 26 aprilie 2001, petiționarul Xxxxx xxxxx a depus cerere cu privire la constatarea faptului care are valoare juridică, persoană interesată IP „Agenția Servicii Publice”, solicitând constatarea că nașterea sa, xxxxx xxxxx, născut la data de xxxxx în s. Cîrpești, r-nul Cantemir, de la părinții xxxxx xxxxx și xxxxx xxxxx, a fost înregistrată la data de 12 august 1980 în Sovietul sătesc Cîrpești, r-nul Cantemir.

La cerere, petiționarul a prezentat copia certificatului de naștere seria VI-БМ nr. 440497 din 12 august 1980, potrivit căruia, acesta a fost eliberat în baza actului de naștere înregistrat în registrul de stare civilă sub nr. 45. (f.d. 6)

Examinând cauza, prima instanță, prin hotărîrea din 26 decembrie 2017, a admis cererea petiționarului și a constatat faptul înregistrării în Sovietul sătesc Cîrpești, r-nul Cantemir, la data de 12 august 1980, a nașterii lui xxxxx xxxxx, născut la xxxxx în s. Cîrpești, r-nul Cantemir, de la părinții xxxxx xxxxx și xxxxx xxxxx.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de fond a concluzionat că faptul înregistrării nașterii lui xxxxx xxxxx se confirmă prin certificatul de naștere seria VI-БМ nr. 440497, eliberat la 12 august 1980 de către Sovietul sătesc Cîrpești, r-nul Cantemir, conform căruia petiționarul s-a născut la xxxxx , de la părinții xxxxx xxxxx și xxxxx xxxxx, nașterea fiind înregistrată în registrul de înregistrare a actelor naștere sub nr. 45.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la 10 ianuarie 2018, IP „Agenția Servicii Publice” a declarat apel, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii ca fiind neîntemeiată.

Ca urmare a examinării cererii de apel, instanța de apel, prin decizia din 6 noiembrie 2018, a respins apelul declarat de IP „Agenția Servicii Publice” și a menținut hotărîrea din 26 decembrie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii instanței de fond, instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a ajuns la concluzia privind admiterea cererii petiționarului, fiind respectate și aplicate corect normele de drept material și procedural.

Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, Colegiul consideră că instanțele de judecată inferioare, la adoptarea soluției de admitere a cererii petiționarului, au interpretat eronat normele de drept material și au dat apreciere greșită materialului probator, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține că în conformitate cu art. 279 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească examinează în procedură specială cauze cu privire la constatarea faptelor care au valoare juridică.

Art. 280 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă statuează că, în procedură specială, cauzele se examinează de instanțele judecătorești după regulile de examinare a acțiunilor civile, cu excepțiile și completările stabilite în prezentul cod la cap. XXIII-XXXIV și în alte legi. Instanța examinează cauzele cu participarea petiționarului, altor persoane interesate, precum și a autorităților publice conform art.74.

Conform art. 281 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească constată faptele de care depinde apariția, modificarea sau încetarea drepturilor personale sau patrimoniale ale persoanelor fizice și ale organizațiilor.

Alin. (2) lit. c) al art. 281 din Codul de procedură civilă statuează că, instanța judecă cauzele în care i se cere să constate: înregistrarea nașterii, adopției, căsătoriei, divorțului și decesului.

Reieșind din specificul acțiunii, la caz este de observat că, în conformitate cu art. 7 alin. (1) din Legea privind actele de stare civilă nr. 100-XV din 26 aprilie 2001, pe baza actelor de stare civilă se eliberează certificate de stare civilă: de naștere, de căsătorie, de divorț, de schimbare a numelui și/sau a prenumelui – titularilor sau reprezentanților legali ai acestora; de deces – membrilor familiei, rudelor decedatului sau altor persoane îndreptățite.

Conform art. 20 alin. (1) din Legea privind actele de stare civilă nr. 100-XV din 26 aprilie 2001, drept temei pentru înregistrarea nașterii și întocmirea actului de naștere servesc: a) actul medical constatator al nașterii, eliberat de unitatea sanitară în care a avut loc nașterea; b) certificatul medical de naștere, eliberat de unitatea sanitară privată, de medicul care a asistat nașterea sau la care s-a adresat mama după naștere (cînd nașterea s-a produs în afara unității sanitare) ori de un medic privat care a asistat nașterea; c) procesul-verbal și certificatul prin care se constată sexul și vârsta copilului – în cazul înregistrării nașterii unui copil găsit.

În corespundere cu art. 59 din Legea privind actele de stare civilă nr. 100-XV din 26 aprilie 2001, reconstituirea actelor de stare civilă se poate face, la cerere, dacă: a) registrele de stare civilă au fost pierdute integral ori parțial; b) actul de stare civilă a fost întocmit în străinătate și nu poate fi procurat certificatul respectiv ori extrasul de pe actul de stare civilă.

Întocmirea actului de stare civilă reconstituit are loc pe baza avizului organului de stare civilă.

Conform art. 61 alin. (1) și (2) din Legea citată, cererea de reconstituire sau de întocmire ulterioară a actului de stare civilă, însoțită de actele doveditoare, se

depune la organul de stare civilă de la domiciliul persoanei interesate. Cererea se soluționează în termen de o lună. Pentru motive temeinice, acest termen poate fi prelungit de către Agenția Servicii Publice până la 2 luni.

Soluționând cererea de reconstituire sau de înregistrare ulterioară a actului de stare civilă, organul de stare civilă emite decizia corespunzătoare.

Respingerea cererii respective poate fi contestată în instanța judecătorească în a cărei rază teritorială își are sediul autoritatea emitentă.

Reieșind din sensul normelor menționate, Colegiul remarcă că reconstituirea actelor de stare civilă, în speță a certificatului de naștere, se poate face la cerere, dacă registrele de stare civilă au fost pierdute integral ori parțial.

Respectiv, reconstituirea actului este condiționată de starea fondului de arhivă al registrelor de stare civilă.

Totodată, cererea de reconstituire trebuie să fie însoțită de acte doveditoare, care să confirme existența anterioară a actului pierdut.

Reconstituirea actelor de stare civilă are loc în temeiul avizului organului de stare civilă, numai în cazul prezentării documentelor care confirmă datele necesare, pentru reconstituirea actelor de stare civile respective, iar în cazul când nu dispun de documente confirmative, actele respective se întocmesc în temeiul hotărârii instanței judecătorești privind stabilirea faptului înregistrării actului de stare civilă.

Prin urmare, aceasta poate avea loc numai în baza documentelor ce confirmă existența anterioară a actului pierdut sau în baza hotărârii instanței judecătorești.

În speță, materialul probator anexat la dosar nu confirmă faptul înregistrării nașterii petiționarului la organul de stare civilă.

Or, conform Avizul cu privire la imposibilitatea executării cererii de reconstituire a actului de stare civilă nr. 2883 din 3 iunie 2017, registrul actelor de naștere a localității Cîrpești, r-nul Cantemir pe perioada anilor 1980-1981 este păstrat integral, însă actul de naștere pe numele petiționarului lipsește (f.d. 9).

La fel, acest fapt se confirmă și prin avizele privind constatarea lipsei actului de stare civilă a Serviciului de Stare Civilă din 22 noiembrie 2017, întocmite în rezultatul verificării registrelor pentru perioada anilor 1978-1983 (f.d. 21-23).

Sub acest aspect, Colegiul apreciază ca fiind neîntemeiată concluzia instanțelor inferioare că faptul înregistrării nașterii lui xxxxx xxxxx se confirmă prin certificatul de naștere seria VI-БМ nr. 440497, or, certificatul de naștere seria VI-БМ nr. 440497 eliberat la 12 august 1980 de către Sovietul sătesc Cîrpești, r-nul Cantemir, se referă la actul naștere nr. 45, sub care se atestă înregistrarea nașterii unei alte persoane la data de 24 iunie 1980 (f.d.68).

Urmare a celor indicate, Colegiul concluzionează că în speță nu putea fi constatat faptul înregistrării nașterii petiționarului, deoarece nu sunt dovezi că acest fapt a avut loc.

În conexiunea celor relatate, este cert că prima instanță și instanța de apel au dat apreciere incorectă litigiului dedus judecătii și a aplicat eronat normele de drept material, ceea ce a dus la emiterea unei soluții nejustificate.

Respectiv, instanța de recurs conchide că cererea petiționarului urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată și lipsită de argumente doveditoare.

Totodată, Colegiul consideră necesar să evidențieze, că cererea petiționarului poate fi soluționată în procedură specială, prin acțiune de constatare a faptului

nașterii copilului de către o femeie concretă, conform art. 281 alin. (2) lit. n) din Codul de procedură civilă.

Or, în corespundere cu art. 20 alin. (2) din Legea privind actele de stare civilă nr. 100-XV din 26 aprilie 2001 în lipsa actelor prevăzute la alin. (1), înregistrarea nașterii copilului se face pe baza hotărârii instanței judecătorești privind stabilirea faptului nașterii copilului de către o femeie concretă.

Din considerentele menționate și având în vedere că prima instanță și instanța de apel au stabilit circumstanțele cauzei și nu este necesară verificarea suplimentară și administrarea de noi dovezi, însă au apreciat arbitrar probele administrate și au aplicat eronat normele de drept material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de IP „Agenția Servicii Publice”, de a casa integral decizia din 6 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul și hotărârea din 26 decembrie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii petiționarului, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. art. 444, 445 alin. (1) lit. b) și alin. (3) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”.

Se casează integral decizia din 6 noiembrie 2018 a Curții de Apel Cahul și hotărârea din 26 decembrie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir, în cauza civilă intentată la cererea depusă de petiționarul xxxxx xxxxx, persoană interesată Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” (succesor în drepturi al Serviciului Stării Civile, Oficiul Stare Civilă Cantemir), cu privire la constatarea faptului care are valoare juridică și se emite o nouă hotărâre, prin care:

Se respinge integral, ca fiind neîntemeiată, cererea depusă de petiționarul xxxxx xxxxx, persoană interesată Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, cu privire la constatarea faptului care are valoare juridică.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Dumitru Mardari